

2. Ярош К.М. Статистичний аналіз державного боргу України: автореф. дис. на здобуття наук. Ступеня к.е.н. : 08.00.10 Київ, 2014. 22 с.

3. Вінічук М.В. Боргова безпека України в системі зміцнення економічної безпеки держави. Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. 2017. С.46-62.

4. Кредитне рейтингове агентство Standard & Poor's підвищило рейтинг України з В- до В, прогноз, як і раніше, стабільний. Урядовий портал: веб-сайт. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/kreditne-rejtingove-agentstvo-standard-poor-pidvishchilo-rejting-ukrayini-z-b-do-b-prognoz-yak-i-ranishe-stabilnij> (дата звернення: 27 вересня 2019 року)

Маркіна О.О.

*«Фінанси, банківська справа та страхування», аспірант 2го року навчання
ДВНЗ «Київський національний економічний*

університет імені Вадима Гетьмана»

Науковий керівник – д.е.н., професор кафедри фінансів Паєнтко Т.В.

ОГЛЯД ДИРЕКТИВ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ В ЧАСТИНІ СПРАВЛЯННЯ ПДВ

Запровадження податку на додану вартість (надалі – ПДВ) у більшості країн світу, в тому числі у країнах ЄС, було обумовлено його фіскальною ефективністю. Значну роль в укріпленні позицій ПДВ відіграло створене у 1957 р. Європейське економічне співтовариство (надалі – ЄЕС, яке пізніше було трансформовано у ЄС). Обов'язковою умовою членства у ЄС є наявність у складі податкової системи ПДВ, який відіграє значну роль у гармонізації непрямого оподаткування в країнах ЄС, а відрахування від бази його справляння є одним з основних джерел формування бюджету ЄС.

Законодавство країн ЄС у сфері справляння ПДВ побудовано на основі Директив щодо ПДВ та специфічних акцизів. Що стосується ПДВ, то Першою Директивою про ПДВ [1] встановлено зміну з 01.01.1970р. державами-членами існуючої системи податків на оборот на загальну систему ПДВ. Друга Директива Ради ЄЕС є доповненням Першої директиви[2]. Третьою Директивою Ради[3] встановлено відстрочення запровадження ПДВ в Державах-членах. Шоста Директива Ради ЄЕС[4], яку протягом періоду з 1980р. по 2003р. доповнено та виправлено, містить основні принципи функціонування системи ПДВ у країнах ЄС, містить порядок застосування як стандартних ставок податку, так і знижених. Восьмою Директивою Ради ЄС [5] встановлений порядок отримання однією Державою-членом у другій Державі-члені ЄС відшкодування ПДВ.

У 1983 році Радою ЄЕС було прийнято три Директиви [6, 7, 8] щодо звільнення від ПДВ при остаточному ввезенні в межах Співтовариства певних товарів, транспортних засобів з причепами та запасними частинами до них, а також особистої власності, яка ввозиться на постійний термін з держави-члена. Тринадцятою Директивою Ради ЄЕС [9] передбачене право отримання платником податку третьої сторони відшкодування ПДВ в Державі-члені ЄЕС.

У 2006 р. Радою Європейського Союзу було ухвалено Директиву про спільну систему податку на додану вартість [9]. У даній Директиві зазначено про спільну систему ПДВ, яка має забезпечити нейтральність щодо конкуренції в частині однакового розподілу

податкового навантаження на території кожної Держави-члена ЄС на споріднені товари й послуги, навіть за умови, що ставки та звільнення не є гармонізованими повною мірою.

До деяких положень Директиви Ради ЄС 2006/112/ЄС протягом 2009 року були внесені зміни та доповнення, зокрема, наступними Директивами [11,12,13,14]: Так, Директивою Ради ЄС 2009/47/ЄС знижено ставки податку на додану вартість, а Директивою Ради 2009/132/ЄС звільнено від оподаткування остаточне ввезення товарів, які правомочні на звільнення від мит, інших, ніж передбачені у Спільному митному тарифі. Директивою Ради 2009/162/ЄС внесені зміни щодо застосування спеціальної схеми до усіх послуг, пов'язаних з наданням доступу до розподільчих систем або мереж природного газу та електроенергії та опалювальних або охолоджувальних мереж. Директивою Ради 2010/45/ЄС внесено зміни щодо правил виставлення рахунків.

Таким чином, розробка і запровадження директив ЄС у сфері ПДВ забезпечили поступову гармонізацію справляння цього податку на території країн ЄС.

Література:

1. Перша директива Ради 67/227/ЄЕС «Щодо гармонізації законодавства держав-членів стосовно податків з обороту» від 11 квітня 1967 року
2. Second Council Directive 67/228/EEC of 11 April 1967 on the harmonisation of legislation of Member States concerning turnover taxes - Structure and procedures for application of the common system of value added tax [Електронний ресурс].-Режим доступу: <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/99ab67a1-f672-4605-8a30-c93cf82973de/language-en>
3. Third Council Directive 69/463/EEC of 9 December 1969 on the harmonisation of legislation of Member States concerning turnover taxes - introduction of value added tax in Member States [Електронний ресурс] .- Режим доступу: <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/60c75c6f-57c6-4340-affb-13ca41a84655/language-en/format-PDF/source-166375586>
4. Шоста директива Ради 77/388/ЄЕС від 17.05.1977р. «Щодо гармонізації законодавства держав-членів стосовно податків з обороту – Спільна система податку на додану вартість: єдина база оподаткування.[Електронний ресурс].-Режим доступу: https://minjust.gov.ua/m/str_45885
5. Восьма Директива Ради 79/1072/ЄЕС від 06.12.1979 «Щодо гармонізації законодавства держав-членів стосовно податків з обороту – Правила відшкодування податку на додану вартість платникам податку, які не мають постійного місця здійснення підприємницької діяльності на території країни». [Електронний ресурс].-Режим доступу: https://minjust.gov.ua/m/str_45885.
6. Директива Ради 83/181/ЄЕС від 28.03.1983р. Що визначає сферу дії статті 14 (1) (d) Директиви 77/388/ЄЕС стосовно звільнення від податку на додану вартість при остаточному ввезенні певних товарів. Електронний ресурс].-Режим доступу: https://minjust.gov.ua/m/str_45885/
7. Директива Ради 83/182/ЄЕС від 28.03.1983р. Щодо звільнення від оподаткування в межах Співтовариства певних транспортних засобів, що тимчасово ввозяться до однієї держави-члена з іншої. Електронний ресурс].-Режим доступу: https://minjust.gov.ua/m/str_45885/
8. Директива Ради 83/183/ЄЕС від 28.03.1983р. Щодо звільнення від оподаткування особистої власності осіб, яка ввозиться на постійний термін з держави-члена. Електронний ресурс].-Режим доступу: https://minjust.gov.ua/m/str_45885/
9. Тринадцята Директива Ради ЄЕС 86/560/ЄЕС від 17.11.1986 «Щодо щодо гармонізації законодавства держав-членів стосовно податків з обороту – Правила відшкодування податку на додану вартість платникам податку, які не мають постійного місця здійснення підприємницької діяльності на території Співтовариства». Електронний ресурс].-Режим доступу: https://minjust.gov.ua/m/str_45885/
10. Директива Ради 2006/112/ЄС від 28.11.2006р. «Про спільну систему податку на додану вартість». [Електронний ресурс].-Режим доступу: https://minjust.gov.ua/m/str_45885.

11. Директива Ради ЄС 2009/47/ЄС від 05.05.2009р. «Про внесення змін до Директиви 2006/112/ЄС відносно знижених ставок податку на додану вартість».

12. Директива Ради 2009/132/ЄС від 19.10.2009р. «Про визначення сфери застосування пунктів (b) та (c) статті 143 Директиви 2006/112/ЄС щодо звільнення від податку на додану вартість при остаточному імпорті окремих товарів».

13. Директива Ради 2009/162/ЄС від 22.12.2009р. «Про внесення змін до деяких положень Директиви 2006/112/ЄС про спільну систему податку на додану вартість». [Електронний ресурс].-Режим доступу: https://minjust.gov.ua/m/str_45885.

14. Директива Ради 2010/45/ЄС від 13.06.2010р. «що вносить зміни до Директиви 2006/112/ЄС про спільну систему податку на додану вартість стосовно правил про виставлення рахунків». [Електронний ресурс].-Режим доступу: https://minjust.gov.ua/m/str_45885.

Мартиненко Т.А.

*«Фінанси, банківська справа та страхування», 6 курс
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»*

Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри фінансів Котіна Г.М.

СУЧАСНА МОДЕЛЬ ФІНАНСУВАННЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ

Освіта для держави є своєрідними інвестиціями для майбутнього розвитку економіки, а точніше є однією з тих сфер, яка сприяє довготривалій національній конкурентоспроможності. Вища освіта повинна забезпечити національну економіку висококваліфікованими та креативними фахівцями, які зможуть протистояти викликам технологічного розвитку. Проте ця складова системи освіти недоотримує потрібних коштів для подальшого розвитку і тому необхідно переглянути модель фінансування вищої освіти та вжити заходів для оптимізації організаційних, економічних та фінансових умов функціонування системи вищої освіти.

Вивченням і дослідженням сучасного стану, а також джерел та існуючих проблем фінансування вищої освіти займалися такі вчені як: Т. Боголіб, Л. Яременко,

Г. Терещенко, О. Красільник, М. Олієвська, Л. Антонюк та інші [4-7]. Виходячи з проведеного аналізу публікацій, підкреслимо, що джерелами фінансування вищої освіти є державні (бюджетні) та недержавні (не бюджетні) фонди та основним джерелом фінансування вищої освіти в Україні є бюджетні кошти, а тому більшу увагу варто звернути на модель бюджетного фінансування.

Українська система фінансування вищої освіти в різні періоди свого розвитку характеризувалась різними моделями, такими як: «державне фінансування», «кошторисно-бюджетне», «нормативне фінансування» [4]. Але у 2019 році система вищої освіти перейшла до європейської системи фінансування і були внесені зміни до Бюджетного кодексу України, якими було впроваджено нову формулу розрахунку фінансування вищої освіти [1-3]. Ця формула націлена на зростання прозорості розподілу публічних коштів, а також на посилення мотивації закладів вищої освіти на підвищення результативності своєї роботи,